

Въ старо врѣмя Българе-ти сж имали голѣмъ расправж съ вѣсточнж тж Римс. Имперіѣж. Тѣи ся повдигнажли отъ Восточны-ты страны на Европж, та ся запряли за нѣколко врѣмя отвждѣ Дунава, и оттамъ нападали на Имперіѣж тж. Въ онова врѣмя жителе-ти на Имперіѣж тж не сж имали ниго сѣнкж отъ добродѣтели-ты на древни-ты Римляни. Богатство-то, кое то тѣхни-ти предшѣственици были струпали отъ всичкый свѣтъ въ Римъ, и кое то послѣ ся прѣнесло въ Цариградъ, ги разслабило; тѣи ся прѣдали на распустъ, покварили нѣравы-ты си и достигнажли до высокъ стѣпень въ разврата; никакво благородно чювство вече не было о-стало въ тѣхъ; всякой гядадъ за себе си никой не маришь за обще-то добро; войска-та сж си предавали на откупъ всякому. Тогова людіе отъ всичкы-ты покорены народы и отъ много другы, които за злато продавали свои-ты услуги на Имперіѣж-тж, достигнажли въ неж до прѣвы-ты чинове и достоинства, рокачвали ся и до прѣстола, зачто то пѣть-тъ камъ него былъ отворенъ за ксякаго, кой то знаялъ съ нѣкакъвъ начинъ да усвои войска-та. Ако и да вѣсходили по нѣкога на Императорскый прѣ-столь мжжѣе съ умъ и силж, обаче тѣи за малко врѣмя не могли да искоренить зло-то, а